

ניתנה ב-12 לספטמבר, 1954

תקופה אחר תקופה, בעת ששלהבת הצדק הולכת ודועכת, שב האווטאר ומפיה את לפיד האהבה והאמת. תקופה אחר תקופה, בעצם המולת המהומות, המלחמות, הפחדים והתוהו ובוהו, רועמת קריאתו של האווטאר: "בואו כולכם אלי".

למרות שמחמת מסך האשליה, קריאתו של קדמונו של עולם עלולה להראות כקול קורא במדבר, הרי שהדיו והדהודיו הולכים ומתפשטים במהלכי הזמנים ובמרחב, לעורר בתחילה את הבודדים, ולבסוף מיליוני בני אדם, ממעמקי תרדמת הבערות שלהם. ובקרב האשליה, כקול העומד מאחורי כל הקולות, מעורר את האנושות להיות עדה להתגשמותו של האלוהים בקרב המין האנושי.

הגיע הזמן. אני שב על פנייתי, ומזמין את כולם לבוא אלי.

פנייתי המכובדת מרגשת את לבבות אלו שנשאו בסבלנות כל דבר באהבתם את האלוהים, האוהבים את האלוהים בלבדו מחמת אהבת האלוהים. ישנם כאלו הרועדים ומתחלחלים מהדהודיהם והם עלולים להימלט או להתנגד. וישנם עדיין אחרים, אשר מחמת המבוכה כושלים להבין מדוע הנעלה מכל עליון, המלא בכל, מחויב לתת את הפנייה הזאת לאנושות.

מבלי להתחשב בספיקות ובשכנועים, ומכוח האהבה האינסופית אותה אני נושא לכל אחד ולכלל, אני ממשיך לבוא כאווטאר, כדי לשוב ולהישפט על ידי האנושות מחמת בערותה, כדי לעזור לאדם להבחין בין האמיתי לבין השקרי.

מהוסה תמיד במעטפת עניויות אמיתותו האינסופית של קדמונו של עולם, הפנייה האלוהית כמעט ואיננה נשמעת בתחילה, עד אשר מחמת עוצמתה האינסופית, היא מתפשטת בהרחבה כדי להדהד ולהמשיך להדהד באינספור לבבות כקול הממשות האלוהית.

עוצמה מולידה הכנעות, בה בשעה שעניויות מצביעה על חולשה. רק מי שהוא באמת גדול יכול להיות צנוע באמת.

בשעה שמכח הידיעה הנחושה מודה האדם בגדולתו האמיתית, הרי שזה כשלעצמו ביטוי של צניעות. הוא מקבל את גדולתו באופן טבעי לחלוטין ומבטא מה שהוא הינו בפשטות, כפי שאדם לא יהסס להודות בפני עצמו ואחרים אודות העובדה שהוא בן אדם.

משום שעבור אדם גדול באמת, היודע שהוא גדול באמת, התכחשות לגדולתו משמעותה זלזול במעמדו האמיתי. בה בשעה שעניויות מעושה היא למעשה העמדת פנים, הרי שגדולה אמיתית משוחררת מהסוואה.

מאיך גיסא, בעת שאדם מבטא גדולה שהוא יודע או חש שאין לו, הרי שהוא הצבוע הגדול ביותר.

אדם היודע וחש שאיננו גדול הינו ישר, ולכן בכנות ובבטחון הוא מודיע שאיננו גדול.

אנשים לא מעטים אינם גדולים, אולם מצטנעים באמונתם הכנה אודות ערכם. באמצעות מילים ומעשים הם מבטאים שוב ושוב את עניוונם, מתיימרים להיות משרתי הצניעות. צניעות אמיתית איננה נרכשת באופן סתמי מלבישת שלמת הצניעות. כאשר אדם מודע שהינו צנוע איננה הופכת אותו לצנוע. כיוון שלמרות שציפור מדברת עשויה לקרוא "אני בן אדם", הרי שאין היא נעשית כך.

עדיף העדרות גדולה מאשר יסוד גדולה שקרית הנובעת מצניעות מזוייפת. לא רק שהמאמצים האלו מצד האדם שלא לבטא עוצמה, הרי שהיפוכו הוא הדבר, הם ביטויי עניוונת הנובעת מחולשה, המופיעה מהעדר ידע של הממשות האמיתית.

הזהרו מצניעות. צניעות תחת לבוש העניוונת, עלולה להוביל באופן בלתי נמנע למלכודת האשליה העצמית. צניעות מולידה אגואיזם, והאדם נופל לגאוון מחמת צניעות מעושה.

הגדולה הרבה ביותר והעניוונת הגדולה ביותר באים בד בבד באופן טבעי וללא מאמץ.

בעת שהגדול מכולם אומר: "הנני הגדול מכולם", הרי שזהו ביטוי ספונטאני של אמת צרופה. עוצמת גדולתו טמונה לא בתחיית המתים, אלא ענוונותו הגדולה היא בעת שהוא מאפשר להעליבו, לרדוף אותו ולצלוו אותו בידי אלו החלשים בגוף ובנפש. לכל אורך התקופות, כשלה האנושות להעמיק חקר בשיעור העניוונת המאפיינת את גדולת האווטאר, מודדים את אלוהיותו באמצעות הסטנדרטים הדתיים המוגבלים שרכשו לעצמם. אפילו קדושים וחכמים אמיתיים, שיש להם ידע מסוים אודות האמת, כשלו להבין את גדולת האווטאר בעת שניצבו פנים אל פנים עם עניוונתו האמיתית.

עידן אחר עידן חוזרת ההיסטוריה על עצמה בעת שגברים ונשים, בבערותם, מגבלותיהם וגאוונתם, קמים ושופטים את התגשמותו של איש-האלוהים המכריז אודות אלוהיותו, ומאשימים אותו בביטויי האמיתות אותן אינם מסוגלים להבין. הוא אדיש לעלבון ורדיפות, משום שמחמת רחמנותו האמיתית הוא מבין, מכוח התנסותו המתמדת בממשות האלוהית הוא יודע, ומחמלתו האינסופית הוא סולח.

אלוהים הוא הכל. אלוהים יודע הכל, ואלוהים עושה את הכל. בעת שהאווטאר מצהיר שהוא הינו קדמונו של עולם, הרי שהאלוהים הוא זה שמצהיר על התגלותו עלי אדמות. בעת שבני האדם מתבטאים בעד או נגד הופעת האווטאר, הרי שהאלוהים הוא זה המדבר באמצעותם. אלוהים הוא זה המכריז על עצמו באמצעות האווטאר והאנושות.

אני מודיע לכולכם, מכוח סמכותי האלוהית, שאני ואתם איננו "אנחנו" אלא "אחד". אתם חשים באופן בלתי מודע בעמדת האווטארית; אני חש באופן מודע בתוככם מה שאתם חשים. לפיכך כל אחד מאיתנו הינו אווטאר, במשמעות שכל אחד וכל דבר הינו הכל וכל דבר בו זמנית ובכל הזמנים.

פרט לאלוהים אין כלום. הוא הינו הממשות היחידה, ואנחנו כולנו מאוחדים באחדות הבלתי מתחלקת של הממשות המוחלטת. בעת שהאדם המושלם שהגשים את אלוהיותו אומר: "הנני אלוהים. אתם אלוהים, ואנחנו כולנו אחדות אחת", וגם מעורר את התחושה של אחדות בקרב הנפשות השבויות באשליה, אזי השאלה של שפל וגדול, עני ועשיר, ענו ושפל רוח, הטוב והרע, נעלמת מעצמה. המודעות השגויה אודות השניות היא שמוליכה שולל את בני האדם לעשיית הבדלות מוטעות וממלאת אותן במחלקות נפרדות.

אני שב ומטעים כי מכוח התנסותי המתמדת הנצחית בממשות האלוהית, אין שום הבדל בין בני אדם עשירים לעניים. אולם אם שאלה כזאת אודות ההבדל בין רווחה לעוני היתה קיימת עבורי, הרי שבעיני אדם עני באמת הינו מישהו שבידיו נכסים ארציים ונעדר עושר אהבת האלוהים. ואני אכיר בזה העשיר באמת, האוחז באוצר שאין לו מחיר של אהבת האלוהים, הגם שאין לו מאומה. דלותו היא מושא לקנאת מלכים ואפילו תעשה את מלך מלכי המלכים לעבדו.

דעו לפיכך, שבעיני האלוהים ההבדל היחיד בין עשיר לעני איננו עושר או דלות, אלא במדרגות העוצמה והנחישות בכמיהה אל האלוהים.

האהבה אל האלוהים לבדה יכולה להכחיש את השקריות של האגו המוגבל, הבסיס של החיים החולפים. היא לבדה יכולה לגרום לאדם להיווכח בממשות האלוהית של האני האלוהי הבלתי מוגבל שלו, הבסיס של קיום נצחי. האני האלוהי, כבסיס לקיום הנצחי, מבטא את עצמו באופן מתמיד; אולם בהיותו מצועף במסך הבערות, מפרשים בני האדם שלא כהלכה את האני האלוהי הבלתי מתחלק שלו ומתנסה ומבטא אותו כאגו הנבדל והמוגבל.

הפנו את תשומת לבכם בעת שאני אומר מכוח סמכותי האלוהית כי האחדות של הממשות האלוהית הינה בלתי מוגבלת באופן שאי אפשר להתפשר עליה ושורה בכל דבר כך שלא רק המושג "אנחנו מהווים אחדות אחת", אל גם המושג המשותף הזה "אנחנו" אין לו מקום באחדות האינסופית שאי אפשר לחלקה.

התעוררו מבערותכם ונסו לפחות להבין, כי מכוח האחדות הבלתי מוגבלת שאי אפשר להתפשר עליה, לא רק האווטאר הינו אלוהים, אלא גם הנמלה והציפורים, כפי שכל אחד מכם וכולכם יחדיו אינם אלא אלוהים. ההבדל היחידי לכאורה הינו רמות התודעה. האווטאר יודע כי מה שמכונה ציפור איננו ציפור, בה בשעה שהציפור איננה מודעת לכך, ובהיותה נבערת להיותה נבערת, מכירה את עצמה בתור ציפור.

אל תחיו בבערות. אל תבזבוז את משך חייכם היקר בפיצול ובשפיטת חבריכם בני האדם, אלא למדו להתגעגע לאהבת האלוהים. גם תוך כדי פעילויותיכם הארציות, חיו רק כדי למצוא ולהגשים את זהותכם האמיתית עם האלוהים האהוב.

היו פשוטים וטהורים, ואהבו את הכל משום שכולם הינם אחדות אחת. חיו חיים מסורים; היו טבעיים והיו ישרים עם עצמכם.

יושרה תגן עליכם מפני צניעות מזוייפת ותעניק לכם את העוצמה של עניויות אמיתית. אל תחסכו שום מאמצים כדי לעזור לאחרים. אל תחפשו שום תמורה פרט למתת האהבה האלוהית. השתוקקו למתת זאת במסירות ובנמרצות, ואני מבטיח מכוח היושרה האלוהית שלי שאני אעניק לכם הרבה יותר ממה שאתם משתוקקים אליו.

אני מעניק לכם את כל ברכותיו כי ניצוץ האהבה האלוהית ישכיל להצמיח בלבבכם את הכמיהה העמוקה לאהבת האלוהים.